

عنوان مقاله:

طراحی و آفرینش فرم با رویکردی خلاقانه در معماری

محل انتشار:

کنفرانس پژوهشهای معماری و شهرسازی اسلامی و تاریخی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علیرضا یادگاری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا، آموزشکده سما واحد ورامین

خلاصه مقاله:

معماری پدیده ای است ملموس و واقعیتی است زنده، که انسان به مدد آن پایگاهی در فضا و زمان پدید می آورد و بدین نحو وجود خویش رامعنادار می نماید. پس معماری به معنای وجودی متوجه است. معانی وجودی از پدیده های طبیعی و انسانی و معنوی نشات میگیرند و در قالب نظم و شخصیت به اداراک در می آیند. امروزه انسان سخت نیازمند آن است که معماری را چون پدیده ای ملموس، دوباره به چنگ آورد و نیت نگارش این مقاله چیزی جز پرداختن به آن نیست؛ فلذا در این مقاله برآنیم تا با تاکید محتوایی بر مضامین فرم، فضا و معماری گامی هرچند کوتاه در این باب برمیداریم و بدین نحو بتوانیم پاسخگویی نیازهای آنهایی باشیم که به دلایل متعددی -از جمله مشکلات نظام آموزش، عدم شناخت مفاهیم و...- در فرایند طراحی لنگ می زنند. فرم، یکی از مقوله های اساسی آفرینش معماری به شمار می آید. میزان موفقیت زیبا شناختی تابعی است از میزان موفقیت فرم در انتقال محتوا. پس می توان فرم را زبان فضا دانست؛ چراکه آنچه رامعماران در فضا میخوانند بیان کنند با توجه به فرم بیان می کنند. عناصر فرم و فضا همراه یکدیگر واقعیت معماری را تشکیل می دهند. وقتی فضا توسط عناصر تشکیل دهنده فرم شروع به حبس شدن، شکل گرفتن و سازماندهی شدن می کند، معماری بوجود می آید. امروزه پدیده ی جالب توجهی در عرصه ی خلق فضا و کانسپت به وقوع پیوسته است. داخل ساختمان بعنوان جزیی از پیکره و حجم بنا دیده شده و حجم تنها پوسته سامان یافته از بنا بر مقتضیات عملکردی نیست، بلکه از در هم تنیدن سطوح پدید می آید که گاهی نیز همچون نوار موبیوس از برون به درون و از مکانی به مکان دیگر منتقل میشوند. فضای داخلی ثابت نیست و حرکت جزء جدایی ناپذیر فضا و کالبد معمارانه است. معماری امروز غرب در پی سازماندهی مفهوم در قالب سطوح است و نه در پی سازماندهی عملکردها در قالب فرم.

کلمات کلیدی:

فرم؛ فضا؛ کانسپت؛ خلاقیت؛ آفرینش معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652980>

